

Mál nr. 107/2014
M og
V v/ frítímaslysáttryggingar fjölskyldutryggingar.

Takmörkun ábyrgðar vegna arðbærra starfa vegna slyss 11. febrúar 2013.

Gögn.

1. Málskot móttengið 10. apríl 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 25. apríl 2014.

Málsatvik.

M slasaðist í húsnæði netagerðarverkstæðis þar þegar hann var að ganga aftur fyrir sig yfir troll og rak fótinn í netamöskva með þeim afleiðingum að hann féll hlaut áverka á vinstri öxl. Í lögregluskýrslu kemur fram að M hafi verið að vinna við trollið, sem lá á gólfinu. Í lögregluskýrslu kemur einnig fram og haft eftir eiganda netaverkstæðisins að M sé ekki beinlínis starfsmaður fyrirtækisins heldur komi og hjálpi til við létt verk á verkstæðinu þegar hann treysti sér til. M hafi enga vinnuskyldu og þiggi ekki laun fyrir vinnu sína.

V hefur hafnað því að greiða bætur vegna slyss M og vísar um það til 2. gr. frítímaslysáttryggingar fjölskyldutryggingar sinnar þar sem fram kemur að „*vátryggingin taki ekki til slysa sem vátryggður verður fyrir í starfi, hvort sem um er að ræða launað starf eða arðbært í eigin þágu eða annarra sem atvinnuslysahætta fylgir.*“ V telur að viðvera M á netaverkstæðinu hafi falið í sér störf sem hafi verið arðbær í þágu eiganda netaverkstæðisins og atvinnuslysahætta hafi fylgt henni. Því eigi takmörkun 2.gr. fyrrnefndra skilmála við.

M telur að hann eigi rétt á greiðslum vegna slyssins úr frítímaslysáttryggingu sinni þar sem hann hafi ekki verið við störf hjá netaverkstæðinu heldur verið í sínum frístundum staddur þar þegar hann slasaðist. M vísar til þess að í 19. gr. frítímaslysáttryggingar sé vísað til þess að félagið greiði bætur vegna slyss sem vátryggður verður fyrir í frístundum sínum en ekki í vinnu. M telur að þannig sé fyrst og fremst verið að gera greinarmun á þeim slysum þar sem hægt sé að krefjast bóta úr slysáttryggingu launþega og annarra slysa. M telur að V beri sönnunarbyrði um að slysið hafi ekki orðið í frístundum M. Einnig verði að benda á að viðvera M á netaverkstæðinu er fyrst og fremst hægt að rekja til þess að bróðir M, sem á netaverkstæðið, hafi verið að gera M greiða með því að leyfa honum að vera með viðveru á verkstæðinu en M sé ófær til flestra starfa vegna alvarlegs slyss fyrir nokkrum árum. Viðvera M á verkstæðinu hafi fyrst og fremst verið hugsuð til að hjálpa M að komast á ról eftir það slys, hann hafi ekki haft vinnuskyldu og ekki þegið laun, viðveran hafi verið skipulögð í samráði við heimilislækni M og ekki liggi fyrir að störf M hafi verið arðsöm að nokkru leyti.

Álit.

Ljóst er að bótaskylda úr frítímaslysáttryggingu fjölskyldutryggingar V er háð því að slys vátryggðs hafi orðið í frístundum hans, við heimilisstörf, við skólanám eða almennar íþróttaiðkanir skv. 19. gr. skilmála umræddrar tryggingar. Í 2. gr. þeirra skilmála kemur einnig fram frekari takmörkun á gildissviði vátryggingarinnar þar sem tilgreint er að vátryggingin taki ekki til slysa sem vátryggður verður fyrir í starfi sem er arðbært í hans þágu eða annarra og atvinnuslysahætta fylgir. Álitæfni þessa máls er hvort M hafi í greint sinn verið við arðbær störf sem atvinnuslysahætta fylgir.

Í gögnum málsins er ítrekað vísað til þess að M hafi slasast við vinnu sína og í lögregluskýrslu kemur fram að M hafi verið að „vinna við troll sem var á gólfinu“ og þrír starfsmenn hafi verið að „vinna við trollið með [M] þegar slysið varð og staðfestu þeir frásögn hans.“ Með umræddum

orðum telst nægilega sýnt fram á að M hafi verið við einhvers konar störf hjá netaverkstæðinu í umrætt sinn og þykir einnig ljóst að hvers konar slík störf verða almennt að teljast arðbær í skilningi 2. gr. váttryggingarskilmála frítímaslysatryggingar. Þó aðstæður M hafi verið sérstakar þykir ekki hægt að líta framhjá því að meiri líkur en minni eru á því að framlag hans til starfa á netaverkstæðinu, hversu lítið sem það er, sé almennt arðbært í þágu verkstæðisins. Einnig er ljóst að atvinnuslysahætta fylgir almennt störfum á netaverkstæði. Af þeirri ástæðu telst nægilega sannað að ákvæði 2. gr. váttryggingarskilmála eigi við og slys M falli ekki undir gildissvið frítímaslysatryggingar fjölskyldutryggingar hjá V.

Niðurstaða.

M ekki rétt á bótum úr frítímaslysatryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík 20. maí 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.